

пирува като войникъ и др. Канарчето запомнило лесно тия игри и забавлявало затворника и другаритѣ му въ врѣме на почивка.

Една седмица затворникътъ научилъ канарчето да нарежда името си съ картонни букви. Тогава то станало много цѣнно и богатитѣ американци искали да го купятъ за много пари. Ала затворникътъ не го давалъ за нищо.

Прѣзъ едни великденски празници то изучило цѣло прѣдставление отъ десетъ разни игри :

1). Скачало отъ столъ на столъ напрѣдъ и назадъ. 2). Търсило сѣда съ сѣмената, за да си открадне едно двѣ за ядене. Дордѣ го намѣри, озъртало се плахо съ настрѣхнала перошина, да го не забѣлѣжатъ. 3). Вземало си зрънца и скрипомъ ги изядало подъ стола. 4). Въ това врѣме стопанинътъ улавя крадеца и го затваря въ дървенъ затворъ съ книжно коминче. 5). Найнапрѣдъ канарчето лежало неподвижно въ дървения затворъ, а послѣ подскачало и търсило изходъ да избѣга. 6). Случайно намира книжното коминче и се мѣчи да го отмахне. 7). Въ това врѣме затворникътъ извикалъ: „Пазачътъ иде!“ 8). Канарчето бързо отмахвало прѣчката и избѣгвало отъ затвора. 9). Качвало се на изпънатия конецъ и вземало въ едното си краче народното знаме. 10). За спечелената свобода запѣвало народния маршъ и махало знамето.

Затворникътъ не усѣтилъ какъ се изминали петтѣ тежки затворнически години. Когато го пуствали на свобода, той си изкарвалъ прѣхраната съ изкуството на канарчето. А неговитѣ другари останали въ затвора угрижени, защото нѣмало вече кой да облекчава тежкия имъ животъ.

